

Waerachtige Historie Van de Martelaers Van Gorcom

Estius, Wilhelm

Antwerpen, 1604

Capittel XIX. Hoe de soldaten de Minder-broeders hebben ghepraemt om geldt van hen te hebben.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64552](#)

C A P I T T E L X I X.

Hoe de soldaten de Minder-broeders hebben
ghepraemt om geldt van hen te hebben.

Daer naer hebben sy hen ghekeert tot de Minder-broeders ende vande armen Christi gheheyscht schatten geldts. Ende hoe wel alle de soldaten wel wiestē dat sy midts hun Orden ende profelsie gheen ghebruyck noch handelinghe van gelde en hadden nochtans den haet met de gierighedt heeft in hen-lieden verwecht een quaedt vermoeden dat de Religieusen inder waerheydt sulcks niet en ware als sy uyt-wendigh ghelyctē oft schenen te zijn: maer dat sy met eenen valschen schijn van armoede de menschen bedroghen ende dat sy moesten eenighe ghemeyne goeden secretelijck besitten oft elck apart heymelijck geldt hebben veur hun particulier ghebruyck. Sulcks veur-waer en wasser niemandt onder hen allen Godt zij ghelouet. Want de goede toe-siecht daer sy in ghehouden wierden van Pater Gardiaen macchte wel datter niemandt en soude hebben derren pepsen van heymelijck geldt te hebben: ende oock wierden heu alle noodtelijckheden soo sorghvuldighedt ende soo ghelyckelijck versien ende aen-ghedient dat niemandt oock en soude begheert hebben geldt te hebbē. Maer de soldatē om hē eer te doen behijdē soo hebben sy willē hen ondersoecht beginnē vande iongste hopende dat die midts hunne ionghedyt simpelijcker ende openlijcker op hunne vragnen souden antwoorden ende lichtelijcker souden swichten deur de tormenten die men soude aen-doēn om te doen behijden. Dese dan aen-veerdende hebbēn se soo vreeselijcken ende onghenadelijcken met vupsten ende palmen ghesla-

ghen / dat sy den eenen van hen eenen back-tandt
uyt het tandt-vleesch gheslaghen hebben / ghelyck
hy naer-der-handt doen hy vande Martelaers af-
gheweken was / verschedene personen de lege
plaetse ghetoont heeft . Een ander die leecke-broe-
der was / met dat hy al-sulcke slaghen niet ghe-
woon en was / heeft met lypder stemmen ende tra-
nen beginnen te schryeden . Den welcken de Gar-
diaen ende andere broeders straften ende vermaen-
de tot patientie . Maer al-soo sy deur hunne wreedt-
heid hem euen hardelyck sloeghen ende dreyghden
om dat hy hen den schat ende costelijckheidt vande
kerche wijsen soude / heeft al weenede geandwoordt/
dat hy van alle dese dinghe niet mit allen en wieste:
maer dat de kennisse en sorghe van dese saecken aen-
gingh den Gardiaen als hunnen ouersten . Doen
hebben sy gevraeght: Wie is hier de ouerste van dese
verraders : Daer-om noemden sy hen verraders/
op dat sy niet en souden schijnen yemanden pijn oft
mopelijckheidt aen te doen om der religien Wille/
want dat hiel-men t'eene-mael contrarie te zijn de
Euangelische leeringhe . Hier-om alle die sy om der
religien Wille haetten ende begheerden om den hals
te brenghen / leyden sy op mis-daadt van verraderij
ende turberinghe vande ghemeyne wel-vaert / wel
wetende hoe hatclijck ende leelijck dat hy eenen pe-
ghelijcken lypdt de naem van verrader . Wit de-
ser oorsaeken versierende by hen seluen eenighe lee-
lijcke seyten / deden hun beste om de selue den ghe-
meynen volcke wijs te maecten / ten eynde dat sy
dese ghevanghenen veur gheen andere en souden
achten als landt-verraders ende doodelijcke vyande
vande ghemeyne wel-vaert ende liberteyt . All-men
dan hadde beginnen te roeren vanden ouersten / ver-
laetende de ionghers / hebben ter-stondt ghygrpen

P. Hie-

P. Hieronymum den Vicarius / meynende dat hy
de Gardiaen was / en hem aen-ghegaen mit schrie-
kelijcke dreyghementen. Sy stelden hem eenen op-
steker opde borste / als oft sy hem eens-ganghs soude
deur-steken / ten ware dat hy den gheheylchten schat
verriedt. De Vicarius / hoe wel dat hy he seluen niet
een woordt soude hebben connē verlossen uyt dat pe-
rijskel / te weten / verclarende dat hy niet en was de
ghene dien sy meynden / heeft nochtans lieuer swij-
ghende in't perijckel willen blijuen / dan dat hy uyt-
segghende ghelyck't was / eens anders leuen soude
in perijckel brenghen. Ende dit was een teecken van
grooter liefden tot sijn ouersten : ende euen-wel
wast seer lofbaer dat de Gardiaen aen sijnen Vicar-
ius daer teghen heeft ghehoont / dat hy ter wylen
dat de Vicarius stille sweghe ende vast verwachte-
de den dood-steke / als een goede herder en vader van
sijne onder-satzen niet connende ghelsden dat hy
dwaelinghe van persoone yemandt veur hem eenig-
he pijn oft verdriet soude lijden / heeft openlyck
beleden dat hy heur-lieder Gardiaen was. Als sy
dan hem hebben ghekent / latende den Vicarium
gaen / hebbē hem als rascende grouwelijcke duypuel-
dienaers beginnen te tracteren / niet ghelyck eenen
mensche / maer ghelyck een wilde beeste / iae ghe-
lyck den snooddisten moorder vande wereldt. Want
al-soo heeft hy seluer naer-der-handt secretelijck ver-
trocken aen eenen goeden vriendt / die ons t'selue niet
noch sommige andere dinghen heeft ouer-gheseght.
Erst ouer-vielen sy hem mit schroomelijcke woor-
den / daer naer mit slaghen / soo vele den eenen op
den anderen / dat sy by-naer sijn gheheel lichaem om
stucken sloeghen : daer-en-bouen noch mit vreeselijcke
dreyghementen / al-te-inael om hem te bren-
ghen tot het wesen van den verborghenen schat.

Soo heest hy met vriendelijcke woorden gheandt-woordt : Ghy wetet wel dat onse kelcken en herc-
helycke ornamenteren op dit Casteel ghebraght zijn/
daer ick oock niet aen en twijfle oft ghy hebt-se wel
weten te binden . Anders veur-waer en hebben wy
gheene schat/ maer ghelyck wy arm zijn/ soo heb-
ben wy tot noch toe ghelcest vande ael-moeslen die
ons vande goede menschen ghegheuen zijn . Soo
verre daer yet ouer-gheschoten is / dat en wite ick
niet waer't wesen magh . Want ghy-lieden oock
wel wetet / dat t' geldt / d'welch ons veur al-moesle
wordt toe-gheschickt niet en passeert deur onse han-
den / maer deur handen van eenighe wereldlycke
persoonen . Hier op hebben de soldaten gheandt-
woordt : Ghy Monick / ghy lieghter aen . Macr-
den heylighen man/ naer dese sijne eerste andtwoor-
de / als waerachtigh / recht uyt / ende redelijck / en
hebben sy voordt-aen met gheene dreyghementen/
laaghen/ oft eeniger-hande perssinghe sijns lichaems
tonnen bedwinghen / dat hy een woordt meer spre-
ken soude : Want hy eens veur al simpelijck ende
opentlijck de waerheydt hadde gheandtwoordt .
Want hy inder waerheydt nopt en hadde schatten
vergadert / noch oock doen vergaderen om te ver-
sien de noodelijckheden van sijne broeders oft het
clooster veur eenen langhen tydt . Het welch oock
wel wijselijck ende naer-volgende sijn professie was
ghedaen . Want hier deur is verhoedt gheweest/
dat hun vyanden de ketters niet vinden en souden
eenighen schat om te nemen ende qualijck deur te
brenghen ; ende niet eenen wierdt ont-nomen de
oorlaeche van quaedt vermoeden / d'welcken
niet sonder groot schandael soude moghen op-ne-
men hebben / waer't laeche dat men groote schat-
ten ghelycts hadde ghevonden byde ghene die de
euans

euangelische armoede soo hooghelyck ende sun-
derlinghe hadden belouet.

C A P I T T E L X X .

Hoe sy den Gardiaen hebben ghepijnicht ende
gheworcht ouer doodt.

Als dan de soldaten niet een woordt andt-woordts en consten van hem ghecrijghen op t'ghene dat sy vjaeghden/ soo hebben sy hem onghe-
nadelijck ghetrocken om te gaen hanghen. Ende
hoe wel dat hy onder-tusschen seyde: Ghy en derft
my al-dus niet trecken / ick sal gheerne van selfs
gaen: nochtans sy-lieden hem euen ombeleefdelyck
handelende/ hebben oock sijn coorde/ daer hy naer-
volghende sijne Ordens mede ghegoedt was/ om sij-
nen hals ghedaē/ ende hem al-soo ghebonden her-
waerts ende derwaerts ghetrocken tot dat sy gheco-
mē zijn aende de ure vande kercker/ daer sy hem wil-
den gaen hanghe/ ghelyck sy coorts te veuren H. Pi-
colaes Poppel hadden ghedaen. Hebbende dan de
coorde daer des Martelaers hals mede ghebonden
was ouer de deure gheworpen/ hebben sy niet groot
gheweldt hem vander aerden op-ghetrocken: maer
als sy de coorde langh vast hielen metter handen/
soekende ergheringhs eenen naghel oft stock oft pet
om de coorde vast aen te maecken/ soo is ter wijlen
sijn lichaem neder gheresen mette voeten tot opder
aerden/ en wederom vande rouwe menschen mette
coorde op-ghetrocken: ende in dese veranderinghe
wierdt de pijnie niet het leuen vanden heylighen
Martelaer verlenght/ ende de doodt ulti-ghestelt/
die hy seer begheerde veur de heylige Kercke Chri-
sti te steruen. De soldaten dan als sy de coorde die